

РЕШЕНИЕ

№ 4312

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2058** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26, ал.4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя /ЗГВРСНР/.

Образувано е по жалба на М. А. П. срещу Разпореждане № 4506-40-06/27.01.2020 г. на Директора на Фонд „ГВРС“. Излага твърдения, че с обжалвания административен акт на практика се отказва коректно изпълнение на влязлото в сила Решение № 5866 по адм. дело 5461/2018 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 9107/14.06.2019г. по адм. дело 112/2019 г. по описа на ВАС, с което е отменено разпореждане № 4502-40-1160/25.04.2018г. на Директора на Фонд „ГВРС“ за отказ на изплащане на гарантирано вземане на жалбоподателката и преписката е върната на административния орган за произнасяне по същество. Сочи, че мотивите на обжалваното разпореждане са идентични с тези на отмененото, като се изтъкват организационни пречки за извършване на проверка и анализ, каквото основание не е предвидено в чл. 26, ал.3 ЗГВРСНР. С доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, моли за неговата отмяна.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият, редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмено становище поддържа подадената жалба.

Ответникът по жалбата - Директорът на Фонд „ГВРС“ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли.

Съдът, като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното: От административната преписка се установява, че със заявление № 4502-21-1862/12.04.2018г. М. А. П., ЕГН [ЕГН] е поискала да ѝ бъде отпуснато гарантирано вземане съгласно ЗГВРСНР. Приложила е справка декларация, изготвена и подписана от М. В. Б. – управител на [фирма] и Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение №5 от 04.05.2015г. С решение № 2046 на СГС от 23.11.2016г. вписано в Търговския регистър на 23.11.2016г. е открито производство по несъстоятелност на работодателя [фирма]. Видно от приложения по делото констативен протокол с вх. № КГ-5-21-00210173/20.12.2016г. дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] се управлява от М. В. Б. ЕГН: [ЕГН] със седалище и адрес на управление: [населено място].[жк], [жилищен адрес]. ап.39. За временен синдик на дружеството е назначен Х. Ж. Х.. По повод проверката от НОИ, до М. В. Б. е било изпратено уведомително писмо с изх.№ 4005-21-514#1/30.11.2016г. на адреса на управление на дружеството, за явяването му в ТП на НОИ С.-град,като към момента на изготвяне на протокола не е установен контакт със Б.. Х. Ж. - временният синдик на дружество [фирма], с писмена декларация от 20.12.2016г. е декларирал, че до този момент не е установил контакт с представляващия дружество [фирма] М. В. Б. и не са му предадени счетоводни документи, разчети, платежни ведомости и друга документация на дружеството. От направената проверка в информационната система на НОИ се е установило, че има регистрирани трудови договори, които са прекратени. Няма теглени суми от ДОО по НИИПОПДОО. С оглед липсата на данни за проверявания осигурител в информационната система на НОИ и в Търговския регистър, в настоящото административно производство. Инспектор по осигуряването при ТП-на НОИ е преценил, че е в обективна невъзможност за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за извършване на назначената със Заповед № ЗГ-5-21-00202083/28.11.2016г. проверка, поради което като контролен орган по чл.108 ОТ КСО към ТП на НОИ С.-град е намерил, че проверка по разходите на ДОО на [фирма] не може да бъде извършена. След запознаване с констативния протокол и извършената преценка на основание чл. 26, ал. 3 от ЗГВРСНР с разпореждане № 4502-40-1160/25.04.2018г., Директорът на Фонд „ГВРС“ е отказал изплащане на гарантирано вземане на жалбоподателката с мотиви, че по време на възложената със заповед № ЗГ-5-21-00202083/28.11.2016г. на директора на ТП на НОИ - С. град проверка по реда на чл. 5, ал. 1 от НРНИРСОИГВНР при работодателя [фирма], ЕИК[ЕИК] (в несъстоятелност) постоянният синдик на дружеството Х. Ж. Х. не е могъл да осъществи контакт с управителя на дружеството, поради което не са му предадени счетоводни документи, разчети, платежни ведомости или друга документация на дружеството.

С Решение № 5866 по адм. дело 5461/2018 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 9107/14.06.2019г. по адм. дело 112/2019 г. по описа на ВАС е отменено разпореждане № 4502-40-1160/25.04.2018г. на Директора на Фонд „ГВРС“ за отказ на изплащане на гарантирано вземане на жалбоподателката и преписката е върната на административния орган за произнасяне по същество.

Във връзка с влязлото в сила Решение № 5866 по адм. дело 5461/2018 г. по описа на АССГ, е извършена нова проверка на осигурител [фирма] от контролните органи на ТП на НОИ С. –град, приключила с Констативен протокол № № 5-21-00669301/15.11.2019г., с който е установено, че към 07.08.2018г. дружеството е с

прекратена търговска дейност.

Издадено е оспореното в настоящото производство Разпореждане № 4506-40-06/27.01.2020г. от Директора на Фонд „ГВРС“, с което отново е отказано плащане на гарантирано вземане по заявление № 4502-21-1862/12.04.2018г. от М. А. П.. За да постанови повторен отказ, административният орган се е мотивирал, че на 14.11.2019г. с нотариално заверена декларация управителят М. Б. декларира, че дружеството не упражнява дейност, не поддържа офис на дружеството, няма назначен персонал и счетоводство и не разполага и не съхранява счетоводни документи от упражняването на дейност от 2003 г. до м.юни 2016 г., в това число и тези относими към проверката на М. П..

Административен съд София – град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Субекти на правото на гарантирани вземания по ЗГВРСНР са работници и служители във физически и юридически лица, които са работодатели по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда и спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност по реда на Търговския закон, или по реда на специални закони (еднолични търговци, търговски дружества, обединения на търговски дружества, учредени като търговци, кооперации, юридически лица с нестопанска цел, банки, застрахователи и др.).

След промяната в чл. 4 ЗГВРСНР в „Държавен вестник“, бр. 102 от 22.12.2017 г., в сила от 22.12.2017 г., право на гарантирани вземания имат работниците и служителите, които са, или са били в трудови правоотношения с работодател, отговарящ на изискванията на закона, независимо от срока на трудовото правоотношение и от продължителността на работното време.

Началният момент, от който гарантираното вземане възниква и става изискуемо, е посочен в чл. 6 от ЗГВРСНР - това е датата на вписване в търговския регистър на съдебното решение за: откриване на производство по несъстоятелност; откриване на производство по несъстоятелност с едновременно обявяване в несъстоятелност; откриване на производство по несъстоятелност, постановяване на прекратяване на дейността на предприятието, обявяване на длъжника в несъстоятелност и спиране на производството поради недостатъчност на имуществото за покриване на разностите по производството.

В разглежданият случай е установено, че жалбоподателят е бил в трудово правоотношение с работодателя [фирма]. От мотивите на административния орган в последващото по-подробно разпореждане е видно, че от наличните данни в Регистъра на осигурените лица, доказателства за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения и други нормативни актове, не могат да бъдат извлечени.

На основание чл. 26, ал. 3 от ЗГВРСНР директорът на фонда отказва изплащането на гарантираното вземане, когато не са налице условията по този закон. В случая изплащането на гарантираното вземане е отказано не защото условията по закона не са изпълнени, а защото липсват документи, въз основа на които да се извърши преценка за правото на заявителката.

Необходимите документи за установяване на фактите, пораждащи право на

гарантирано вземане, са регламентирани в Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя, в сила от 01.01.2005 г., приета по делегация от чл. 29 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя.

Отказът е мотивиран не с обстоятелството, че лицето не е представило изискваната от чл. 4, ал. 1 от Наредбата справка по образец съгласно приложение № 1, а с обстоятелството, че по обективни причини не е била извършена проверка при работодателя по реда на чл. 5, ал. 1 от Наредбата. Въпреки дадените указания с Решение № 5866 по адм. дело 5461/2018 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 9107/14.06.2019г. по адм. дело 112/2019 г. по описа на ВАС, в обжалваното Разпореждане № 4506-40-06/27.01.2020 г., Директорът на Фонд „ГВРС“, е преповторил мотивите си от отмененото разпореждане № 4502-40-1160/25.04.2018г., че липсват доказателства за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения, дължими от работодателя [фирма]. Новото събрано и обсъдено доказателство от органа по проверката е нотариално заверена декларация от 14.11.2019г. от управителя М. Б., че дружеството не упражнява дейност, не поддържа офис на дружеството, няма назначен персонал и счетоводство и не разполага и не съхранява счетоводни документи от упражняването на дейност от 2003 г. до м.юни 2016 г., в това число и тези относими към проверката на М. П..

Съгласно разпоредбата на чл.177 , ал.1 от АПК решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има сила по отношение на всички.

В случая влязлото в сила на 14.06.019г. Решение № 5866 по адм. дело 5461/2018г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 9107/14.06.2019г. по адм. дело 112/2019 г. по описа на ВАС, с което е отменено разпореждане № 4502-40-1160/25.04.2018г. на Директора на Фонд „ГВРС“ за отказ на изплащане на гарантирано вземане на жалбоподателката, има сила по отношение на всички.

Според новелата на разпоредбата на чл.177 , ал.2 от АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.

Доколкото по делото се установява, че при постановяване на процесното Разпореждане № 4506-40-06/27.01.2020 г., Директорът на Фонд „ГВРС“, е игнорирал указанията на АССГ и ВАС, съдът счита, че последното е нищожен административен акт. По изложените съображения, съдът следва да обяви нищожността на оспорения акт.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Разпореждане № 4506-40-06/27.01.2020 г. на Директора на Фонд „ГВРС“, с което на М. А. П. е отказано плащане на гарантирано вземане по заявление № 4502-21-1862/12.04.2018г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: